Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS DIREKTYVA

1990 m. birželio 26 d.

dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą

(90/425/EEB)

(OL L 224 , 18.8.1990, p. 29)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	Tarybos direktyva 90/539/EEB 1990 m. spalio 15 d.	L 303	6	31.10.1990
►**M2**	Council Directive 90/667/EEC of 27 November 1990 (*)	L 363	51	27.12.1990
►**M3**	Council Directive 90/675/EEC of 10 December 1990 (*)	L 373	1	31.12.1990
►**M4**	Tarybos direktyva 91/68/EEB 1991 m. sausio 28 d.	L 46	19	19.2.1991
►**M5**	Tarybos direktyva 91/174/EEB 1991 m. kovo 25 d.	L 85	37	5.4.1991
►**M6**	Tarybos Direktyva 91/496/EEB 1991 m. liepos 15 d.	L 268	56	24.9.1991
►**M7**	Tarybos Direktyva 91/628/EEB 1991 m. lapkričio 19 d.	L 340	17	11.12.1991
►**M8**	Tarybos direktyva 92/65/EEB 1992 m. liepos 13 d.	L 268	54	14.9.1992
►**M9**	Tarybos direktyva 92/60/EEB 1992 m. birželio 30 d.	L 268	75	14.9.1992
►**M10**	Tarybos direktyva 92/118/EEB 1992 m. gruodžio 17 d.	L 62	49	15.3.1993
►**M11**	Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2002/33/EB 2002 m. spalio 21 d.	L 315	14	19.11.2002

(*) Šis aktas nebuvo skelbtas lietuvių kalba.

▼B

TARYBOS DIREKTYVA

1990 m. birželio 26 d.

dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą

(90/425/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 43 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą ([1]),

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([2]),

atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ([3]),

kadangi Bendrija turi patvirtinti priemones, kad iki 1992 m. gruodžio 31 d. palaipsniui būtų sukurta vidaus rinka;

kadangi darnus bendro gyvūnų ir gyvūninės kilmės produktų rinkos organizavimas bus sėkmingas tik panaikinus zootechninio ir veterinarinio pobūdžio kliūtis, trukdančias plėtoti Bendrijos vidaus prekybą tokiais gyvūnais ir produktais; kadangi dėl to laisvas gyvūnų ir žemės ūkio produktų judėjimas, kuris yra pagrindinis bendro rinkų organizavimo bruožas, turėtų padėti racionaliai plėsti žemės ūkio gamybą ir optimaliai išnaudoti tokios gamybos veiksnius;

kadangi veterinariniai patikrinimai šiuo metu atliekami pasienyje ir yra skirti apsaugoti žmonių ir gyvūnų sveikatą;

kadangi galutinis tikslas yra užtikrinti, kad veterinariniai patikrinimai būtų atliekami tik gyvūnų išsiuntimo vietoje; kadangi jis gali būti pasiektas suderinus pagrindinius reikalavimus, susijusius su gyvūnų sveikatos apsauga;

kadangi siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą daugiausia dėmesio reikėtų skirti patikrinimams, kurie atliekami išsiuntimo vietoje, ir tų patikrinimų, kurie galėtų būti atliekami paskirties vietoje, organizavimui; kadangi dėl tokio sprendimo reikėtų panaikinti veterinarines patikras Bendrijos pasienyje ir kadangi, susidarius tokiai padėčiai, reikėtų išlaikyti Bendrijos taisyklėse numatytą sveikatos sertifikatą arba identifikavimo dokumentą;

kadangi priėmus tokį sprendimą turėtų padidėti pasitikėjimas veterinariniais patikrinimais, kuriuos atlieka išsiuntimo šalis, ypač sukūrus greito keitimosi informacija sistemą; kadangi išsiuntimo valstybė narė turi užtikrinti, kad tokie veterinariniai patikrinimai yra tinkamai atlikti;

kadangi paskirties valstybėje veterinariniai patikrinimai galėtų būti atliekami paskirties vietoje; tačiau kadangi įtarus didelius pažeidimus veterinarinis gyvūnų ir produktų patikrinimas galėtų būti atliekamas jų vežimo tranzitu metu ir kadangi galima numatyti karantiną sritims, kurios nėra suderintos;

kadangi turi būti numatytos priemonės, taikytinos veterinarinės patikros metu nustačius su siunta susijusius pažeidimus;

kadangi turėtų būti numatyta tvarka sprendžiant nesutarimus, galinčius kilti dėl siuntų, gautų iš ūkio, centro arba organizacijos;

([1]) OL C 225, 1988 8 31, p. 4.
([2]) OL C 326, 1988 12 19, p. 28.
([3]) OL C 56, 1989 3 6, p. 20.

▼B

kadangi turi būti numatytos apsaugos priemonės; kadangi už šią sritį, ypač už priemonių veiksmingumą, pirmiausia turėtų atsakyti išsiuntimo valstybė narė; kadangi Komisija turi galėti veikti skubiai, visų pirma patikrinimus atlikdama vietoje ir patvirtindama tinkamas priemones; kadangi tam, kad šioje direktyvoje išdėstytos taisyklės būtų veiksmingos, jos turi būti skirtos visiems gyvūnams ir produktams, kuriems, kai jie pateikiami Bendrijos vidaus prekybai, yra taikomi veterinarijos reikalavimai;

tačiau kadangi, atsižvelgiant į dabartinę derinimo padėtį ir kol bus sukurtos Bendrijos taisyklės, tie gyvūnai bei produktai, kuriems suderintos taisyklės netaikomos, turėtų atitikti paskirties šalies reikalavimus, jei jie atitinka ir Sutarties 36 straipsnio nuostatas;

kadangi pirmiau minėtos taisyklės turėtų būti taikomos zootechniniams patikrinimams;

kadangi galiojančių direktyvų nuostatos turėtų būti pritaikytos prie naujų šioje direktyvoje numatytų taisyklių;

kadangi šios taisyklės turėtų būti dar kartą išnagrinėtos iki 1993 m. pabaigos;

kadangi Komisijai turėtų būti pavesta patvirtinti šios direktyvos taikymo priemones; kadangi dėl to turėtų būti numatyta glaudaus ir veiksmingo Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimo Veterinarijos nuolatiniame komitete tvarką,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad veterinariniai patikrinimai, kurie turi būti atliekami prekybai skirtiems gyvūnams ir produktams, kuriems taikomos A priede išvardytos direktyvos arba kurie nurodyti 21 straipsnio pirmojoje pastraipoje, nepažeidžiant 7 straipsnio reikalavimų būtų tikrinami nebe pasienyje, o taip, kaip nurodyta šioje direktyvoje.

Be to, valstybės narės užtikrina, kad zootechniniai dokumentai būtų tikrinami laikantis šia direktyva nustatytų kontrolės taisyklių.

▼M7

Ši direktyva neturi įtakos patikrinimams, kurie yra dalis darbų, vykdomų nediskriminuojant institucijų, atsakingų už bendrą įstatymų taikymą valstybėje narėje.

▼M9

Ši direktyva netaikoma namuose laikomų gyvūnų, kuriuos lydi ir už kuriuos atsako fizinis asmuo, veterinariniam tikrinimui, kai jų vežimas nėra komercinio sandorio objektas.

▼B

2 straipsnis

Šioje direktyvoje:

1) „veterinarinis patikrinimas” — bet kuris fizinis patikrinimas ir (arba) administracinio pobūdžio formalumai, taikomi 1 straipsnyje minimiems gyvūnams arba produktams ir skirti tiesiogiai ar kaip kitaip apsaugoti žmonių ar gyvūnų sveikatą;

2) „zootechninis patikrinimas” — fizinis patikrinimas ir (arba) administracinio pobūdžio formalumai, skirti gyvūnams, kuriems taikomos A priedo II skirsnyje išvardytos direktyvos, siekiant tiesiogiai arba netiesiogiai gerinti jų veisles;

3) „prekyba” — prekyba tarp valstybių narių kaip apibrėžta Sutarties 9 straipsnio 2 dalyje;

4) „ūkis” — prekiautojo žemės ūkio įmonė arba patalpos, kaip apibrėžta galiojančiose nacionalinėse taisyklėse, esančios valstybės narės teritorijoje, kuriose laikomi A ir B prieduose minimi gyvūnai, išskyrus arklinius, ir ūkis, apibrėžtas 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direk-

▼B

tyvos 90/426/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą ([1]), 2 straipsnio a punkte;

5) „centras arba organizacija" — bet kuri įmonė, kurioje gaminami, laikomi, perdirbami arba apdorojami 1 straipsnyje minimi produktai;

6) „kompetentinga institucija" — valstybės narės centrinė institucija, turinti įgaliojimus atlikti veterinarinius arba zootechninius patikrinimus, arba kita institucija, kuriai ji yra perdavusi savo įgaliojimus;

7) „oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas" — kompetentingos institucijos paskirtas veterinarijos gydytojas.

I SKYRIUS

Kilmės patikrinimas

3 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad būtų prekiaujama tik tais gyvūnais ir produktais, kurie minimi 1 straipsnyje ir kurie atitinka šiuos reikalavimus:

a) A priede nurodyti gyvūnai ir produktai turi atitikti reikalavimus, išdėstytus atitinkamose tame priede nurodytose direktyvose, o B priede nurodyti gyvūnai ir produktai — paskirties valstybės narės gyvūnų sveikatos reikalavimus;

b) gyvūnai ir produktai turi būti iš ūkių, centrų arba organizacijų, kuriems taikomi reguliarūs veterinariniai patikrinimai pagal 3 dalies reikalavimus;

c) gyvūnai ir produktai turi būti identifikuojami laikantis Bendrijos taisyklių reikalavimų ir registruoti tokiu būdu, kad būtų galima atsekti jų kilmės arba tarpinį ūkį, centrą ar organizaciją; per tris mėnesius nuo šios direktyvos paskelbimo dienos Komisija turi būti informuota apie nacionalinę identifikavimo arba registravimo sistemą.

Iki 1993 m. sausio 1 d. valstybės narės turi imtis atitinkamų priemonių, garantuojančių, kad Bendrijos vidaus prekybai taikomos identifikavimo ir registravimo sistemos yra taikomos ir gyvūnų judėjimui, vykstančiam jų teritorijoje;

d) gyvūnai ir produktai, juos vežant, turi būti lydimi sveikatos sertifikatų ir (arba) bet kurių kitų A priede minimose direktyvose numatytų dokumentų, o kiti gyvūnai ir produktai — atitikti paskirties valstybės narės taisykles;

Šie sertifikatai arba dokumentai, kuriuos išdavė oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas, atsakingas už kilmės arba tarpinį ūkį, centrą arba organizaciją, ir dokumentai, būtini pagal A priedo II skirsnyje nurodytus zootechnikos teisės aktus, kuriuos išdavė kompetentinga institucija, lydi gyvūnus ir produktus iki jų paskirties vietos (-ų);

e) ligoms neatsparūs gyvūnai arba iš tokių gyvūnų mėsos pagaminti produktai neturi būti:

i) iš ūkių, centrų arba organizacijų, teritorijų arba regionų, kuriems prireikus taikomi apribojimai, nustatomi atsižvelgiant į Bendrijos taisykles, jei įtariama, kad gyvūnai arba iš tokių gyvūnų mėsos pagaminti produktai yra užsikrėtę arba serga kuria nors C priede nurodyta liga ar kad gali kilti tokių ligų protrūkis, arba jei taikomos apsaugos priemonės;

ii) iš ūkio, centro arba organizacijos, teritorijos arba regiono, kuriems oficialiai taikomi apribojimai arba apsaugos priemonės, jei įtariama, kad jie yra užsikrėtę kitomis C priede nenurodytomis ligomis arba kad gali kilti tokių ligų protrūkis, arba jei taikomos apsaugos priemonės;

iii) tais atvejais, kai jie skirti ūkiams, centrams arba organizacijoms, esantiems valstybėse narėse, kurios gali pateikti garantijas pagal Direktyvos 64/432/EEB 9 straipsnį arba kitas lygiavertes Bend-

([1]) OL L 224, 1990 8 18, p. 42.

▼B

rijos taisykles, jau priimtas arba priimsimas, arba esantiems šalyje, kurios visa arba dalis teritorija pagal Bendrijos teisės aktus yra pripažinta neapimta atitinkamos ligos — iš tokio ūkio, kuris nepateikia tos valstybės narės reikalaujamų garantijų dėl ligų, kurios nėra įtrauktos į C priedą;

iv) jeigu jie yra skirti valstybei narei arba valstybės narės teritorijos daliai, kurioje reikalaujama papildomų garantijų pagal Direktyvos 64/432/EEB 9 straipsnį arba kitas lygiavertes Bendrijos taisykles, kurios jau priimtos arba bus priimtos — iš ūkio, centro arba organizacijos, o kartais iš tokios teritorijos dalies, kuriuose nėra tokių papildomų garantijų.

Kilmės šalies kompetentinga institucija užtikrina, kad sertifikatas arba kitas dokumentas būtų išduotas tik tiems ūkiams, centrams arba organizacijoms, kurie atitinka šiame punkte numatytus reikalavimus;

f) jei gyvūnai ir jų produktai vežami į keletą paskirties vietų, jie turi būti skirstomi į tiek siuntų, kiek yra paskirties vietų. Kiekviena siunta turi būti lydima sertifikatų ir (arba) dokumentų, kurie minimi d punkte;

g) jeigu gyvūnai ir produktai, kuriems taikomos A priede išvardytos direktyvos, atitinkantys Bendrijos taisykles, yra skirti eksportuoti į trečiąją šalį juos vežant kitos valstybės narės teritorija, muitinė, laikydamasi išsamių priemonių, kurias, remdamasi 18 straipsnyje arba, jei reikia, 19 straipsnyje nurodyta tvarka, sudaro Komisija, prižiūri vežimo operacijas tol, kol jie bus išvežti už Bendrijos teritorijos ribų, išskyrus tam tikrus skubius atvejus, kai kompetentingos institucijos leidžia to nesilaikyti dėl gyvūnų gerovės.

Be to, gyvūnų ir produktų, kurie neatitinka Bendrijos taisyklių, arba gyvūnų ir produktų, kurie nurodyti B priede, tranzitas gali vykti tik turint tranzitinės valstybės narės kompetentingos institucijos leidimą.

2. Valstybės narės taip pat užtikrina, kad:

— 1 straipsnyje nurodyti gyvūnai, kurie, laikantis nacionalinės programos ir siekiant likviduoti C priede nenurodytas ligas, turėjo būti paskersti, bei jų produktai nebūtų siunčiami į kitą valstybę narę,

— dėl sveikatos arba su gyvūnų sveikata susijusių priežasčių, patvirtintų Sutarties 36 straipsnyje, uždraudus prekiauti jų teritorijoje A arba B prieduose nurodytais gyvūnais ir produktais, jie nebus siunčiami į kitą valstybę narę.

3. Nepažeisdama įpareigojimų vykdyti monitoringą, kurie pagal Bendrijos teisės aktus priskiriami oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, kompetentinga institucija tikrina ūkius, patvirtintas turgavietes ir surinkimo centrus, centrus arba organizacijas, kad įsitikintų, ar prekybai skirti gyvūnai ir produktai atitinka Bendrijos reikalavimus, ypač šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose išdėstytus identifikavimo reikalavimus.

Kilus įtarimui, kad Bendrijos reikalavimų nesilaikoma, kompetentinga institucija atlieka būtinus patikrinimus ir, įtarimui pasitvirtinus, imasi atitinkamų priemonių, įskaitant ir tokio ūkio, centro arba organizacijos izoliavimą.

4. 18 straipsnyje arba, prireikus, 19 straipsnyje nurodyta tvarka ir visų pirma atsižvelgdama į gyvūnų rūšis Komisija gali priimti išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

4 straipsnis

1. Išsiuntimo valstybės narės imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad:

a) 1 straipsnyje minimų gyvūnų ir produktų savininkai laikosi nacionalinių arba šioje direktyvoje nurodytų Bendrijos sveikatos arba zootechnikos reikalavimų visais gamybos ir prekybos etapais;

b) A priede nurodyti gyvūnai ir produktai yra tikrinami veterinariškai taip pat atidžiai, kaip ir tada, kai jie yra skiriami nacionalinei rinkai, išskyrus atvejus, jei Bendrijos taisyklėse yra numatyta kitaip;

▼B

c) gyvūnai yra vežami tinkamomis higienos taisykles atitinkančiomis transporto priemonėmis.

2. Kilmės valstybės narės kompetentinga institucija, išdavusi gyvūnus ir produktus lydintį sertifikatą arba dokumentą, naudodamasi 20 straipsnyje numatyta kompiuterine sistema, tą pačią dieną išsiunčia paskirties valstybės narės centrinei kompetentingai institucijai ir paskirties vietos kompetentingai institucijai duomenis, kuriuos 18 straipsnyje numatyta tvarka turi nustatyti Komisija.

3. Išsiuntimo valstybės narės imasi atitinkamų priemonių, kad už bet kurį veterinarijos arba zootechnikos teisės aktų pažeidimą būtų nubausti bet kurie fiziniai arba juridiniai asmenys, ypač jei nustatoma, kad sertifikatai, dokumentai arba identifikavimo ženklai neatitinka tikrosios gyvūnų būklės arba jų kilmės ūkio, arba faktinių produktų charakteristikų.

II SKYRIUS

Patikrinimai atvykus į paskirties vietą

5 straipsnis

1. Paskirties valstybės narės įgyvendina šias kontrolės priemones:

a) gyvūnų ir produktų paskirties vietos kompetentinga institucija, vykdydama nediskriminuojančius veterinarinius patikrinimus vietoje, gali nustatyti, ar laikomasi 3 straipsnyje nurodytų reikalavimų; prireikus gali būti imami mėginiai.

Be to, patikrinimai gali būti atliekami vežant gyvūnus ir produktus jų teritorija, jeigu tranzitinės valstybės narės kompetentinga institucija arba paskirties valstybės narės kompetentinga institucija turi informacijos apie galimus pažeidimus;

b) be to, jeigu 1 straipsnyje minimų gyvūnų kilmės šalis yra kita valstybė ir jie yra vežami:

i) į patvirtintą turgavietę arba surinkimo centrą kaip apibrėžta Bendrijos taisyklėse, jų eksploatuotojas atsako už gyvūnų, neatitinkančių 3 straipsnio 1 dalyje nurodytų reikalavimų, priėmimą.

Kompetentinga institucija, vykdydama nediskriminuojančius gyvūnus lydinčių sertifikatų arba dokumentų patikrinimus, turi tikrinti, ar gyvūnai atitinka minėtus reikalavimus;

ii) į skerdyklas, prižiūrimas oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo, pastarasis turi užtikrinti, patikrinęs visų pirma sertifikatą arba kitą lydimąjį dokumentą, kad bus skerdžiami tik tie gyvūnai, kurie atitinka 3 straipsnio 1 dalyje nurodytus reikalavimus.

Už gyvūnų, kurie neatitinka 3 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose išdėstytų reikalavimų, skerdimą atsako skerdyklos eksploatuotojas;

iii) registruotam prekiautojui, kuris išskirsto siuntas, arba įmonei, kuriai nebūtina skirti nuolatinę priežiūrą, tokį prekiautoją arba įmonę kompetentingos institucijos laiko gyvūnų gavėjais ir jiems taiko antrojoje pastraipoje nurodytus reikalavimus;

iv) į ūkius, centrus arba organizacijas, įskaitant ir tą atvejį, jei, dalį siuntos iškraunant vežimo metu, kiekvieną gyvūną arba gyvūnų grupę, kaip nurodyta 3 straipsnyje, turi lydėti sveikatos sertifikato arba kito lydimojo dokumento originalas iki jie bus pristatyti juose nurodytam gavėjui.

Kol siunta dar neišskirstyta arba išskirsčius neparduota, šio straipsnio pirmosios pastraipos iii ir iv punktuose minimi gavėjai turi patikrinti, ar yra 3 straipsnio 1 dalies c ir d punktuose nurodyti identifikavimo ženklai, sertifikatai arba dokumentai, informuoti kompetentingą instituciją apie visus pažeidimus ar anomalijas, o anomalijų atveju izoliuoti gyvūnus tol, kol kompetentinga institucija priims atitinkamą sprendimą.

▼B

Garantijos, kurias turi pateikti pirmosios pastraipos iii ir iv punktuose minimi gavėjai, turi būti apibrėžtos susitarime su kompetentinga institucija, kuris turi būti pasirašytas 12 straipsnyje numatytos registracijos metu. Kompetentinga institucija atsitiktinės atrankos būdu tikrina gyvūnus, kad nustatytų, ar jie atitinka minėtąsias garantijas.

Šis punktas taikomas *mutatis mutandis* 1 straipsnyje nurodytų produktų gavėjams.

2. Visi sertifikate arba dokumente, numatytame 3 straipsnio 1 dalies d punkte, įrašyti gavėjai:

a) paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pareikalavus turi iš anksto pranešti duomenis apie iš kitos valstybės narės vežamus gyvūnus ir produktus, ypač siuntos pobūdį ir numatomą įvežimo datą, kurie yra būtini 1 dalyje nurodytam patikrinimui atlikti.

Ši informacija paprastai yra pateikiama per vieną parą; tačiau išskirtiniais atvejais valstybės narės gali reikalauti pateikti išankstinį pranešimą prieš dvi dienas.

Šio pranešimo apie registruotus arklius, kuriems išduodamas Direktyvoje 90/427/EEB nurodytas identifikavimo dokumentas, pateikti nebūtina;

b) 3 straipsnyje nurodytus sveikatos pažymėjimus arba dokumentus saugo ne trumpiau kaip šešis mėnesius, ir tą laiką nustato kompetentinga institucija, kad juos galėtų pateikti kompetentingai institucijai, jei ši to pareikalautų.

3. Šio straipsnio išsamios taikymo taisyklės priimamos 18 straipsnyje arba, jei reikia, 19 straipsnyje nurodyta tvarka.

6 straipsnis

1. Jei pagal Bendrijos taisykles arba, nesuderintų sričių atveju, pagal nacionalines nuostatas, kurios atitinka bendrąsias Sutarties taisykles, gyvūnams turi būti taikomas karantinas, toks karantinas paprastai yra paskirties ūkyje.

2. Gyvūnai gali būti laikomi karantino stotyje, jei tai pateisinama veterinariniu požiūriu. Tokia stotis yra laikoma siuntos paskirties vieta. Atitinkama valstybė narė praneša Komisijai tokio pasirinkimo motyvus.

3. Įsipareigojimai dėl karantino ir jo vieta nurodomi veterinarijos reikalavimuose, kurie minimi 21 straipsnio antrojoje pastraipoje.

▼M6

7 straipsnis

1. Valstybės narės užtikrina, kad tose vietose, į kurias leidžiama įvežti I priede nurodytus gyvūnus ir produktus iš trečiųjų šalių, pvz., uostuose, oro uostuose ir pasienio kontrolės postuose su trečiosiomis šalimis, esančiuose Direktyvos 90/675/EEB I priede nurodytose teritorijose, yra imamasi šių priemonių:

a) tikrinami gyvūnus ir produktus lydintys sertifikatai arba dokumentai;

b) gyvūnai ir produktai tikrinami laikantis 5 straipsnyje išdėstytų kontrolės taisyklių;

c) produktai iš trečiųjų šalių tikrinami laikantis Direktyvoje 90/675/EEB išdėstytų taisyklių;

d) gyvūnai iš trečiųjų šalių tikrinami laikantis Direktyvoje 91/496/EEB išdėstytų taisyklių.

2. Tačiau nuo ►M9 1992 m. liepos 1 d. ◄, nukrypstant nuo 1 dalies reikalavimų, gyvūnams arba produktams, kurie reguliariai ir tiesiogiai yra vežami transporto priemonėmis tiesiai iš vieno Bendrijos geografinio taško į kitą, taikomos 5 straipsnyje nurodytos kontrolės taisyklės.

▼B

8 straipsnis

1. Jeigu kompetentingos valstybės narės institucijos, patikrinusios siuntą jos pristatymo vietoje arba vežimo metu, nustato:

a) ligų, minimų Direktyvoje 82/894/EEB ([1]), su paskutiniais pakeitimais, padarytais Komisijos sprendimu 90/134/EEB ([2]), sukėlėjus, zoonozę ar kitas ligas, arba priežastį, dėl kurios gali kilti grėsmė gyvūnų arba žmonių sveikatai, arba tai, kad produktai vežami iš regionų, kuriuose gyvūnai serga epizootinėmis ligomis, tokie gyvūnai jų nurodymu vežami į artimiausią karantino punktą, paskerdžiami ir (arba) sunaikinami.

Išlaidas, padarytas taikant pirmojoje pastraipoje nurodytas priemones, apmoka siuntėjas, jo atstovas arba asmuo, atsakingas už šiuos produktus arba gyvūnus.

Paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos nedelsdamos raštu pačiu tinkamiausiu būdu informuoja kitos valstybės narės kompetentingas institucijas ir Komisiją apie patikrinimo rezultatus, priimtus sprendimus ir tokių sprendimų priežastis.

Gali būti taikomos apsaugos priemonės, numatytos 10 straipsnyje.

Be to, valstybės narės pageidavimu Komisija, laikydamasi 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, gali taikyti bet kurią priemonę, būtiną pasiekti suderintą valstybių narių požiūrį sprendžiant problemas, kurioms netaikomos Bendrijos taisyklės;

b) kad gyvūnai ir produktai, nepažeidžiant a punkto nuostatų, neatitinka reikalavimų, nustatytų Bendrijos direktyvose arba nacionalinėse gyvūnų sveikatos taisyklėse tais atvejais, jei valstybė narė gauna garantijas pagal Direktyvos 64/432/EEB 9 straipsnį arba lygiavertes Bendrijos taisykles, kurios yra arba bus priimtos, siuntėjui arba jo atstovui, jei tai nepakenks žmonių ir gyvūnų sveikatai, gali būti leidžiama:

— laikyti ir stebėti gyvūnus bei produktus, kuriuose rasta kenksmingų medžiagų likučių, iki bus patvirtinta, kad jie atitinka taisyklių reikalavimus, o jeigu jų nesilaikoma — taikyti Bendrijos teisės aktų numatytas priemones,

— paskersti gyvūnus arba sunaikinti produktus,

— tokius gyvūnus arba siuntą grąžinti atgal, tai daryti leidus paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai ir apie tai iš anksto pranešus tranzitinei valstybei narei arba narėms.

Tačiau jeigu sertifikate arba dokumente aptinkama pažeidimų, jų savininkui arba jo atstovui skiriamas tam tikras laikas, kad galėtų pasinaudoti šia trečiąja galimybe.

2. 18 straipsnyje nustatyta tvarka Komisija sudaro 1 dalyje nurodytų ligų sąrašą ir nustato išsamias šio straipsnio taikymo taisykles.

9 straipsnis

1. 8 straipsnyje numatytais atvejais paskirties valstybės narės kompetentinga institucija nedelsdama susisiekia su išsiuntimo valstybės narės kompetentingomis institucijomis. Pastarosios imasi visų būtinų priemonių ir informuoja pirmosios valstybės narės kompetentingą instituciją apie atliktus patikrinimus, priimtus sprendimus ir jų priėmimo priežastis.

Jeigu paskirties valstybės narės kompetentingos institucijos abejoja, ar šios priemonės yra tinkamos, abiejų valstybių narių kompetentingos institucijos drauge ieško būdų, kaip pataisyti padėtį; prireikus gali būti atliekamas patikrinimas vietoje.

Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija informuoja Komisiją ir kitų valstybių narių kompetentingas institucijas apie pakartotinius pažeidimus, nustatytus atliekant 8 straipsnyje nurodytus patikrinimus.

([1]) OL L 378, 1982 12 31, p. 58.
([2]) OL L 76, 1990 3 22, p. 23.

▼B

Komisija, atsižvelgusi į nustatytų pažeidimų pobūdį, savo iniciatyva arba paskirties valstybės narės kompetentingai institucijai pareikalavus gali:

— kartu su kompetentingomis nacionalinėmis institucijomis nusiųsti į tokias vietas inspektorius,

— pavesti oficialiai paskirtam veterinarijos gydytojui, įtrauktam į sąrašą, kurį Komisija turi sudaryti valstybių narių siūlymu, ir priimtinam įvairioms suinteresuotoms šalims, patikrinti faktus vietoje,

— reikalauti, kad kompetentinga institucija dažniau tikrintų kilmės ūkius, centrus, organizacijas, patvirtintas turgavietes, surinkimo centrus arba rajonus.

Patikrinimo rezultatai pranešami valstybėms narėms.

Kol bus paskelbti Komisijos rezultatai, išsiuntimo valstybė narė, paskyrimo valstybei narei pareikalavus, turi dažniau tikrinti iš tokių ūkių, centrų, organizacijų, patvirtintų turgaviečių arba surinkimo centrų vežamus gyvūnus bei produktus ir neišduoti sertifikatų arba judėjimo dokumentų, jeigu yra rimtų su žmonių ir gyvūnų sveikata susijusių priežasčių.

Savo ruožtu paskirties valstybė narė taip pat gali dažniau tikrinti gyvūnus iš tokių ūkių, centrų, organizacijų, patvirtintų turgaviečių arba surinkimo centrų.

Vienos iš dviejų suinteresuotų valstybių narių reikalavimu tais atvejais, kai ekspertai patvirtina nustatytus pažeidimus, Komisija, laikydamasi 17 straipsnyje nustatytos tvarkos, turi imtis tinkamų priemonių ir netgi leisti valstybėms narėms laikinai uždrausti įvežti į jų teritorijas gyvūnus ir produktus iš tokio ūkio, centro, organizacijos, patvirtintos turgavietės arba surinkimo centro. Šios priemonės turi būti kuo greičiau patvirtintos arba peržiūrėtos laikantis 17 straipsnyje nustatytos tvarkos.

2. Išskyrus ketvirtojoje pastraipoje nurodytus atvejus, ši direktyva neturi įtakos pagal valstybių narių galiojančius įstatymus numatytai teisei apskųsti kompetentingos institucijos sprendimus.

Paskirties valstybės narės kompetentinga institucija praneša apie savo sprendimus ir jų priėmimo priežastis siuntėjui arba jo atstovui ir išsiuntimo valstybės narės kompetentingai institucijai.

Siuntėjo arba jo atstovo pageidavimu šie sprendimai ir jų priežastys pateikiami raštu, smulkiai nurodant paskirties valstybės narės galiojančiuose įstatymuose numatytas teises apskųsti sprendimus apeliacine tvarka, kuriomis jis galėtų pasinaudoti, jų taikymo tvarką ir galiojimo laiką.

Tačiau kilus nesutarimams abi suinteresuotos šalys gali, jei joms tai priimtina, ne vėliau kaip per mėnesį pateikti svarstyti ginčą ekspertui, įrašytam į Bendrijos ekspertų sąrašą, kurį turi sudaryti Komisija; ekspertų konsultacijų išlaidas apmoka Bendrija.

Savo išvadas tokie ekspertai pateikia per 72 valandas ir ne vėliau arba jiems pateikus bet kurių tyrimų rezultatus. Atsižvelgdamos į Bendrijos veterinarijos teisės aktus, suinteresuotos šalys laikosi ekspertų išvadų.

3. Siuntos grąžinimo, gyvūnų laikymo ar izoliavimo arba, prireikus, jų skerdimo ar sunaikinimo išlaidas apmoka siuntėjas, jo atstovas arba už tokius gyvūnus ar produktus atsakingas asmuo.

4. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės priimamos 18 straipsnyje arba, prireikus, 19 straipsnyje nustatyta tvarka.

▼B

III SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

10 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė nedelsdama informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie jos teritorijoje kilusius protrūkius, taip pat ligų, nurodytų Direktyvoje 82/894/EEB, protrūkius, zoonozes, kitas ligas arba kitą priežastį, keliančius didelę grėsmę gyvūnų arba žmonių sveikatai.

Išsiuntimo valstybė narė nedelsdama taiko Bendrijos taisyklėse numatytas kontrolės arba apsaugos priemones, svarbiausia, nustato šiose taisyklėse numatytas apsaugos zonas, arba patvirtina kitas jos nuomone būtinas priemones.

Paskirties valstybė narė arba tranzitinė valstybė narė, atlikusi 5 straipsnyje nurodytą tikrinimą ir nustačiusi vieną iš pirmojoje pastraipoje minėtų ligų arba priežasčių, prireikus gali imtis Bendrijos taisyklėse numatytų atsargos priemonių, tarp jų gyvūnų karantino.

Kol bus imtasi priemonių pagal 4 dalį, dėl rimtų, su žmonių arba gyvūnų sveikata susijusių priežasčių, paskirties valstybė narė gali imtis laikinų apsaugos priemonių, susijusių su tokiais ūkiais, centrais arba organizacijomis, o zoonozės atveju — su Bendrijos taisyklėse numatytomis apsaugos zonomis.

Valstybės narės apie taikomas priemones nedelsdamos praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms.

2. Valstybės narės, kuri minima 1 dalies pirmojoje pastraipoje, prašymu arba Komisijos iniciatyva vienas arba keletas Komisijos atstovų gali iškart vykti į tam tikrą vietą, kur kartu su kompetentingomis institucijomis tiria priemones, kurių buvo imtasi, ir pateikia apie jas savo nuomonę.

3. Jei Komisijai nebuvo pranešta apie taikytas priemones arba ji tokias priemones laiko nepakankamomis, Komisija kartu su suinteresuotomis valstybėmis narėmis ir prieš įvykstant Veterinarijos nuolatinio komiteto posėdžiui gali imtis laikinų apsaugos priemonių dėl gyvūnų ar produktų iš epizootine liga užkrėsto regiono arba iš konkretaus ūkio, centro ar organizacijos. Tokios priemonės kuo greičiau pateikiamos Veterinarijos nuolatiniam komitetui, kuris jas tvirtina, keičia arba atšaukia 17 straipsnyje nurodyta tvarka.

4. Apie visus atvejus Komisija kuo greičiau praneša Veterinarijos nuolatiniam komitetui. 17 straipsnyje nurodyta tvarka ji patvirtina priemones, skirtas 1 straipsnyje minimiems gyvūnams ir produktams ir, atsižvelgdama į aplinkybes, iš tokių gyvūnų mėsos pagamintiems produktams. Komisija stebi padėtį ir, jei reikia, ta pačia tvarka keičia arba atšaukia priimtus sprendimus.

5. Išsamios šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač sąrašas, skirtas zoonozėms arba priežastims, dėl kurių gali kilti didelis pavojus žmonių sveikatai, sudaromas 18 straipsnyje nustatyta tvarka.

11 straipsnis

Kiekviena valstybė narė ir Komisija paskiria veterinarijos tarnybą arba tarnybas, atsakingas už veterinarinių patikrinimų vykdymą ir bendradarbiavimą su kitų valstybių narių kontrolės tarnybomis.

12 straipsnis

Valstybės narės užtikrina, kad visi prekiautojai, Bendrijoje prekiaujantys gyvūnais ir (arba) produktais, kuriems taikomas 1 straipsnis:

a) kompetentingai institucijai pareikalavus, iš anksto oficialiai įsiregistruotų;

b) darytų įrašus apie gautas siuntas, o 5 straipsnio 1 dalies b punkto iii papunktyje minimi gavėjai — apie tolesnę gyvūnų ir produktų paskirtį.

▼B

Tokie įrašai saugomi kompetentingos nacionalinės institucijos nustatytą laiką ir pateikiami jai pareikalavus.

13 straipsnis

Valstybės narės taip pat užtikrina, kad jų veterinarijos tarnybų tarnautojai, prireikus bendradarbiaudami su atitinkamus įgaliojimus turinčiais kitų tarnybų tarnautojais, sugebėtų:

— tikrinti ūkius, instaliacijas, transporto priemones ir procedūras, naudojamas gyvūnams ženklinti ir identifikuoti,

— nustatyti, ar personalas laikosi reikalavimų, skirtų A priede nurodytiems produktams ir nustatytų tame priede pateiktuose dokumentuose,

— paimti:

  i) gyvūnų, skirtų pardavimui, rinkai arba vežti, mėginius;

  ii) produktų, skirtų laikymui arba pardavimui, rinkai arba vežti, mėginius,

— nagrinėti dokumentų arba duomenų apdorojimo medžiagą, susijusią su patikrinimais, atliktais po to, kai buvo taikytos šioje direktyvoje numatytos priemonės.

Valstybės narės turi reikalauti tikrinti ūkius, centrus arba organizacijas, kad pirmiau minėtos užduotys būtų atliekamos bendromis jėgomis.

14 straipsnis

1. Direktyva 64/432/EEB ([1]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/662/EEB ([2]), keičiama taip:

a) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„6 straipsnis

Skerdimui skirti gyvūnai, atvežti tiesiai į paskirties šalies skerdyklą arba į ją patekę iš patvirtintos turgavietės ar surinkimo centro, turi būti kuo greičiau paskersti laikantis gyvūnų sveikatos reikalavimų.

Skerdimui skirti gyvūnai, atvežti į paskirties šalį ir patekę į turgavietę, esančią šalia skerdyklos, kurios taisyklėse nurodyta, kad visi gyvūnai, ypač pasibaigus turgavietės darbo dienai, gali būti vežami tik į kompetentingos centrinės institucijos patvirtintą skerdyklą, turi būti šioje skerdykloje paskersti per penkias dienas nuo jų atvežimo į turgavietę.

Paskirties šalies kompetentinga institucija, atsižvelgdama į gyvūnų sveikatą, gali nurodyti, į kokią skerdyklą tokius gyvūnus siųsti.”

b) 7 straipsnio 3 dalis ir 8 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa išbraukiamos.

c) 9 ir 10 straipsniai pakeičiami taip:

„9 straipsnis

1. Valstybė narė, turinti nacionalinę programą, skirtą kontroliuoti E priede nenurodytoms užkrečiamosioms ligoms visoje teritorijoje arba jos dalyje, šią programą gali pateikti Komisijai, bendrais bruožais visų pirma nurodydama:

— ligos išplitimą valstybėje narėje,

— programos atsiradimo priežastis, atsižvelgiant į ligos svarbumą ir tikėtiną programos naudą išlaidų atžvilgiu,

— geografinę teritoriją, kurioje bus taikoma ši programa,

— kategorijas, į kurias turėtų būti skirstomi gyvūnų ūkiai, kategorijoms privalomus standartus ir taikomų tyrimų tvarką,

— programos monitoringo tvarką,

— veiksmus, kurių reikėtų imtis, jei ūkis dėl kokių nors priežasčių praranda savo statusą,

([1]) OL 121, 1964 7 29, p. 2012/64.
([2]) OL L 395, 1989 12 30, p. 13.

▼B

— veiksmus, kurių reikėtų imtis, jeigu tyrimų, atliktų laikantis šios programos nuostatų, rezultatai yra teigiami.

2. Valstybių narių pateiktas programas tiria Komisija. Programos, minimos 1 dalyje, gali būti tvirtinamos laikantis 1 dalyje nustatytų kriterijų ir 12 straipsnyje nurodytos tvarkos. Laikantis tos pačios tvarkos tuo pačiu metu arba ne vėliau kaip po trijų mėnesių nuo programos patvirtinimo nustatomos bendrosios arba ribotos papildomos garantijos, kurių gali būti pareikalauta Bendrijos vidaus prekyboje. Tokios garantijos turi būti ne didesnės nei garantijos, kurias valstybė narė taiko nacionaliniu mastu.

3. Valstybių narių pateiktos programos gali būti keičiamos arba pildomos 12 straipsnyje nustatyta tvarka. Pakeitimai arba papildymai, padaryti jau patvirtintose programose arba garantijose, nustatytose laikantis 2 dalies, gali būti tvirtinami ta pačia tvarka.

10 straipsnis

1. Jei, valstybės narės nuomone, jos teritorija arba tam tikra teritorijos dalis nėra apimta ligos, kurioms neatsparūs galvijai ir kiaulės, ji pateikia Komisijai atitinkamus patvirtinamuosius dokumentus, kuriuose visų pirma būtų nurodyta:

— ligos kilmė ir jos atsiradimo šalies teritorijoje istorija,

— priežiūros tikslais atliekamų tyrimų rezultatai, remiantis serologiniais, mikrobiologiniais, patologiniais arba epidemiologiniais tyrimais ir reikalavimu pagal įstatymus apie ligą pranešti kompetentingai institucijai,

— priežiūros trukmė,

— prireikus, kiek laiko ir kurioje geografinėje teritorijoje buvo draudžiama gyvūnų vakcinacija nuo šios ligos,

— priemonės, kuriomis nustatoma, kad gyvūnai šiomis ligomis neserga.

2. Dokumentus, kuriuos pateikia valstybės narės, tiria Komisija. Bendro arba specialaus pobūdžio papildomos garantijos, kurių gali būti pareikalauta Bendrijos vidaus prekyboje, gali būti nustatomos 12 straipsnyje nurodyta tvarka. Tokios garantijos turi būti ne didesnės nei garantijos, kurias valstybė narė taiko nacionaliniu mastu. Tais atvejais, kai pateisinamieji dokumentai pateikiami iki 1991 m. liepos 1 d., sprendimai dėl papildomų garantijų priimami iki 1992 m. sausio 1 d.

3. Suinteresuota valstybė narė informuoja Komisiją apie bet kokius 1 dalyje nurodytos informacijos apie ligas pasikeitimus. Gavus tokią informaciją, garantijos, kurios nustatomos laikantis 2 dalies, gali būti pakeistos arba panaikintos 12 straipsnyje nurodyta tvarka.”

2. Direktyvos 88/407/EEB ([1]) 5 straipsnio 2 dalies 2-5 pastraipos ir 7 bei 15 straipsniai išbraukiami.

3. Direktyvos 89/556/EEB ([2]) 5 straipsnio 2 dalies 2-4 pastraipos ir 14 straipsnis išbraukiami.

4. Direktyvos 72/462/EEB ([3]) su paskutiniais pakeitimais, padarytais Direktyva 89/227/EEB ([4]), 13 straipsnio pirmosios pastraipos penktoje eilutėje žodis „trys” keičiamas žodžiu „penki”.

15 straipsnis

1. Direktyvos 64/432/EEB ir 89/556/EEB papildomos šiuo straipsniu:

([1]) OL L 134, 1988 7 22, p. 10.
([2]) OL L 302, 1989 10 19, p. 1.
([3]) OL L 302, 1972 12 31, p. 28.
([4]) OL L 93, 1989 4 6, p. 25.

▼B

„14 straipsnis

Taisyklės, pateiktos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (*) yra visų pirma taikomos gyvūnų patikrinimams jų kilmės vietoje, patikrinimų organizavimui ir vėlesniems patikrinimams, kurie turi būti atliekami paskirties šalyje, ir apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendinamos.

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 29.”

2. Direktyva 88/407/EEB papildoma šiuo straipsniu:

„15 straipsnis

Taisyklės, pateiktos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (*) yra visų pirma taikomos gyvūnų patikrinimams jų kilmės vietoje, patikrinimų organizavimui ir vėlesniems patikrinimams, kurie turi būti atliekami paskirties šalyje, ir apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendinamos.

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 29.”

3. Direktyvos 90/426/EEB 9 straipsnis keičiamas taip:

„9 straipsnis

Taisyklės, pateiktos 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvoje 90/425/EEB dėl Bendrijos vidaus prekyboje tam tikrais gyvūnais ir produktais taikomų veterinarinių ir zootechninių patikrinimų, siekiant užbaigti vidaus rinkos kūrimą (*) yra visų pirma taikomos gyvūnų patikrinimams jų kilmės vietoje, patikrinimų organizavimui ir vėlesniems patikrinimams, kurie turi būti atliekami paskirties šalyje, ir apsaugos priemonėms, kurios turi būti įgyvendinamos.

(*) OL L 224, 1990 8 18, p. 29.”

16 straipsnis

Komisija, laikydamasi 18 straipsnyje išdėstytos tvarkos, gali iš dalies pakeisti C priede pateiktą ligų sąrašą.

17 straipsnis

Darant nuorodą į šiame straipsnyje numatytą tvarką, Veterinarijos nuolatinis komitetas, įkurtas Sprendimu 68/361/EEB ([1]), priima sprendimus remdamasis Direktyvos 89/662/EEB 17 straipsnyje nustatytomis taisyklėmis.

18 straipsnis

Darant nuorodą į šiame straipsnyje nurodytą tvarką, Veterinarijos nuolatinis komitetas priima sprendimus remdamasis Direktyvos 89/662/EEB 18 straipsnio nuostatomis.

19 straipsnis

Darant nuorodą į šiame straipsnyje nurodytą tvarką, Zootechnikos nuolatinis komitetas, įkurtas Sprendimu 77/505/EEB ([2]), priima sprendimus remdamasis Direktyvos 88/661/EEB ([3]) 11 straipsnyje nustatytomis taisyklėmis.

([1]) OL L 255, 1968 10 18, p. 23.
([2]) OL L 206, 1977 8 12, p. 11.
([3]) OL L 382, 1988 12 31, p. 16.

▼B

IV SKYRIUS

Baigiamosios ir pereinamojo laikotarpio nuostatos

20 straipsnis

1. Komisija, laikydamasi 18 straipsnyje nustatytos tvarkos, įveda kompiuterinę sistemą, kuri sujungtų veterinarijos institucijas ir, visų pirma, palengvintų keitimąsi informacija tarp kompetentingų institucijų tų regionų, kuriuose buvo išduoti gyvūnus ir produktus lydintys sveikatos sertifikatai, ir paskirties valstybės narės kompetentingų institucijų.

2. Bendrijos finansinės paramos teikimo tvarka, kuri numatyta Sprendimo 90/424/EEB 37 straipsnyje ir yra būtina šiai programai įgyvendinti, tvirtinama minėtojo sprendimo 42 straipsnyje numatyta tvarka.

3. 18 straipsnyje numatyta tvarka Komisija patvirtina šio straipsnio taikymo tvarką ir, svarbiausia, pasikeitimo duomenimis reikalavimus bei tokių duomenų apsaugos taisykles.

21 straipsnis

►M9 ——— ◄Kol nepriimtos Bendrijos taisyklės, prekyba B priedo sąraše nurodytais gyvūnais ir produktais, nepažeidžiant siekio išlaikyti nacionalines siuntų identifikavimo taisykles, vykdoma pagal šioje direktyvoje nustatytas kontrolės taisykles, ypač tas, kurios nurodytos 3 straipsnio 1 dalies a punkto sakinio antrojoje dalyje.

▼M9

Valstybės narės praneša Komisijai ir kitoms valstybėms narėms apie prekybos šio straipsnio pirmojoje pastraipoje nurodytais gyvuliais ir produktais sąlygas ir tvarką.

▼B

17 straipsnyje išdėstyta tvarka Komisija nustato priemones, skirtas pranešimams apie antrojoje pastraipoje nurodytas sąlygas kompiuterizuoti.

Kontrolės taisyklės, skirtos A priede nurodytiems gyvūnams ir produktams, bus taikomos ir tiems gyvūnams bei gyvūninės kilmės produktams, kuriems šis priedas kol kas netaikomas, tada, kai bus priimtos jų prekybą reglamentuojančios suderintos taisyklės.►M9 ——— ◄

▼M9

22 straipsnis

1. Valstybės narės, naudodamos suderintą modelį, pateikia Komisijai visą reikiamą informaciją dėl tikrinimų, atliktų pagal šios direktyvos nuostatas.

2. Komisija nagrinėja pirmoje dalyje numatytą informaciją Veterinarijos nuolatiniame komitete. Jis gali priimti reikiamas priemones laikydamasis 18 straipsnyje numatytos tvarkos.

3. Šio straipsnio taikymo taisyklės, ypač informacijos pateikimo dažnumas, naudotinas modelis ir reikalaujamos informacijos rūšis, nustatoma laikantis 18 straipsnyje nustatytos tvarkos.

▼M6

23 straipsnis

Taryba, remdamasi Komisijos pranešimu su galimais pasiūlymais, kvalifikuota balsų dauguma, pakartotinai išnagrinėja:

— iki 1993 m. sausio 1 d. – 10 straipsnio ir 5 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatas,

— iki 1996 m. sausio 1 d. – kitas nuostatas.

▼M9

24 straipsnis

Siekdamos palaipsniui įgyvendinti šioje direktyvoje numatytas tikrinimo atlikimo taisykles, iki 1992 m. gruodžio 31 d. valstybės narės gali:

— tikrinti A ir B prieduose numatytų arba iš trečiųjų šalių importuojamų gyvulių ir produktų dokumentus jų gabenimo metu,

— atlikti nediskriminuojančius veterinarines gyvulių ir produktų, numatytų B priede, tikrinimus, atliekamus vietoje jų gabenimo metu.

▼B

26 straipsnis

Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, kurie, įsigalioję:

i) per du mėnesius nuo šios direktyvos paskelbimo, įgyvendina šios direktyvos 10 straipsnį ir Direktyvos 89/662/EEB 9 straipsnį;

▼M6

ii) kitų šios direktyvos nuostatų – 1992 m. liepos 1 d.

▼B

27 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

▼**M10**

A PRIEDAS

I SKYRIUS

VETERINARIJOS TEISĖS AKTAI

1 skirsnis

— 1964 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 64/432/EEB dėl gyvūnų sveikatos problemų, turinčių įtakos Bendrijos vidaus prekybai galvijais ir kiaulėmis (OL 121, 1964 7 29, p. 1977/64).

— 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyva 88/407/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus Bendrijos vidaus prekybai užšaldyta galvijų sperma ir jos importui į Bendriją (OL 194, 1988 7 22, p. 10).

— 1989 m. rugsėjo 25 d. Tarybos direktyva 89/556/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą galvijų embrionais ir jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 302, 1989 10 19, p. 1).

— 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/426/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių arklinių šeimos gyvūnų importą iš trečiųjų šalių ir jų judėjimą (OL L 224, 1990 8 18, p. 42).

— 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/429/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus Bendrijos vidaus prekybai kiaulių sperma ir jos importui iš trečiųjų šalių (OL L 224, 1990 8 18, p. 62).

— 1990 m. spalio 15 d. Tarybos direktyva 90/539/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą paukštiena ir perinti skirtais kiaušiniais bei jų importą iš trečiųjų šalių (OL L 303, 1990 10 31, p. 6).

▼**M11**

— 2002 m. spalio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1774/2002, nustatantis veterinarijos taisykles gyvūninės kilmės šalutiniams produktams, kurie nėra skirti vartoti žmonėms (OL L 273, 2002 10 10, p. 1).

▼**M10**

— 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/67/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių žuvininkystės ūkiuose auginamų vandens gyvūnų ir jų produktų tiekimo į rinką (OL L 46, 1991 2 19, p. 1).

— 1991 m. sausio 28 d. Tarybos direktyva 91/68/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą avimis ir ožkomis (OL L 46, 1991 2 19, p. 19).

— 1991 lapkričio 19 d. Tarybos direktyva 91/628/EEB dėl gyvūnų apsaugos juos vežant ir iš dalies pakeičianti Direktyvas 90/425/EEB ir 91/496/EEB (OL 340, 1991 12 11, p. 17).

2 skirsnis

1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyva 92/65/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I skyriaus 1 dalyje (OL L 268, 1992 9 14, p. 54), ir jų importą į Bendriją.

— Dėl ligų sukėlėjų:

1992 m. gruodžio 17 d. Tarybos direktyva 92/118/EEB, nustatanti gyvūnų sveikatos ir visuomenės sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius produktų, kuriems netaikomi reikalavimai nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 89/662/EEB A priedo I skyriuje, ir, ligų sukėlėjų atžvilgiu nurodytoje Direktyvoje 90/425/EEB, prekybą Bendrijoje ir jų importą į Bendriją.

II SKYRIUS

ZOOTECHNIKOS TEISĖS AKTAI

— 1977 m. liepos 25 d. Tarybos direktyva 77/504/EEB dėl grynaveislių galvijų (OL L 206, 1977 8 12, p. 8).

— 1988 m. gruodžio 19 d. Tarybos direktyva 88/661/EEB dėl zootechnikos standartų, taikomų veislinėms kiaulėms (OL L 382, 1988 12 31, p. 36).

— 1989 m. gegužės 30 d. Tarybos direktyva 89/361/EEB dėl grynaveislių avių ir ožkų (OL L 153, 1989 6 8, p. 30).

▼**M10**

— 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyva 90/427/EEB dėl zootechninių ir genealoginių reikalavimų, reglamentuojančių Bendrijos vidaus prekybą arklinių šeimos gyvūnais (OL L 224, 1990 8 18, p. 55).

— 1991 m. kovo 25 d. Tarybos direktyva 91/174/EEB, nustatanti zootechninius ir kilmės reikalavimus prekybai grynaveisliais gyvūnais (OL L 85, 1991 4 5, p. 37).

▼**M10**

B PRIEDAS

GYVŪNAI IR PRODUKTAI, KURIŲ NEBŪTINA REGLAMENTUOTI BENDRIJOS TEISĖS AKTAIS, TAČIAU KURIAIS PREKIAUJANT BUS ATLIEKAMI ŠIOJE DIREKTYVOJE NURODYTI PATIKRINIMAI

I SKYRIUS

Veterinarijos teisės aktai dėl gyvūnų, neįtrauktų į A priedo I skyriaus sąrašą

II SKYRIUS

Veterinarijos teisės aktai dėl spermos, kiaušialąsčių ir embrionų, neįtrauktų į A priedo I skyriaus sąrašą.

▼B

C PRIEDAS

EPIZOOTINIŲ GYVŪNŲ LIGŲ, DĖL KURIŲ PRIVALOMA IMTIS SKUBIŲ PRIEMONIŲ IR TAIKYTI TERITORINIUS APRIBOJIMUS (VALSTYBIŲ NARIŲ, REGIONŲ ARBA ZONŲ), SĄRAŠAS

— snukio ir nagų liga
— klasikinis kiaulių maras
— afrikinis kiaulių maras
— kiaulių vezikulinė liga
— Niukaslio liga
— galvijų maras
— smulkių atrajotojų maras
— vezikulinis stomatitas
— mėlynojo liežuvio liga
— afrikinė arklių liga
— arklių virusinis encefalomielitas
— Tešeno liga
— paukščių gripas
— avių ir ožkų raupai
— žvynelinė liga
— Rifto slėnio karštligė
— kontaginė galvijų pleuropneumonija